

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 3. Exemplum Israelitarum & Paganorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

miserencordiam ejus infinitam confugiunt, quam confitentur, in qua spem omnem suam collocant.

§. III.

Exemplum Israëliitarum, & Paganorum.

HOc modo faciebant olim Israëlitæ ut pluribus narratur in libris Exodi, Judicium, & Regum. Cùm primum illi pace fruebantur & rerum omnium abundantia, obliuiscabantur Dei sui à quo in terram lacte & melle manantem erant introducti, omne verò studium ac curam conuertebant ad fabricanda ex auro & argento, ex lignis & lapidibus Deorum simulachra. Statuebant sibi in Deos Astarotem aliquem aut Baalem similesque gentium falsos Deos, quos turpissimam atque ignominiosissimam idololatriam colebant, adeo ut necesse fuerit Deum immittere in illos fulgura & fulmina, eosque ad mortem usque persequi variis calamitatibus ut sacrificios ab impuris altaribus abstraheret. Nec frustra, diuturnis miseris atque afflictionibus vexati redibant ad officium, dabat vexatio intellectum. Tum demum infames deos suos detestabantur, dejiciebant statuas, demetiebantur aras, ad Deum verum reuertebantur operti cinere & cilicio, profusis lacrymis veniam

niam poscebant & misericordiam. Cum
 deret e. s. ait Psalmista, querebant eum: &
 vertebantur *in diluculo* vensebant ad
 Psal. 77. Tunc verè apparebat quid
 sentirent, ut credere liceat, quidquid tempo
 prosperitatis fecerant, fecte simulate que
 cisse, quippe quibus natura nunquam fecta
 lata est, ut ligno & lapidi divinitatem tribu
 rent, nec illa didicerunt magistrà divinitatem
 quid in sculptis hominum pecudumque
 mulachris agnoscere aut venerari; sed
 humiliter voluptatum dementiam &
 gâ excecata prosperitate degenerant in
 probum sensum, incideruntque in eam am
 tiam & stupidam impietatem. Ethnici
 que & inter eos præcipui idolorum cultores
 quis credat? Illi ipsi qui tanto infante
 Idololatriæ studio ut proprios etiam liberos
 fictis diis immolarent, rebus secundis afflu
 tibus; hos continuo cumulatâ fortunâ de
 rere sunt soliti; quos antea impense col
 rant ædificatis aris, & templis, quibus liberos
 rant, quibus sacrificaverant thure ac victimis
 quos coronaverant, ingenti pompa & mag
 ficientia, hos simul ac tempestas aliqua
 rum ingruerat vel belli vel contagionis,
 agrorum vastitatis ex inundatione aquarum
 ex pruina, ex grandine, certatim relin
 quunt.

I. 4.

bant, templa eorum sine curâ, sine incensis, sine sacrificiis, sine sacrificulis desolata visebantur; eorum antea studiosi cultores adversis fortunæ casibus afflicti unius Dei; cœli atque terræ Imperatoris gratiam opemque implorabant, Numen aliud nullum agnoscentes, pene obliti nominum Jovis, Martis, aut Mercurii, inquit Lactantius, quibus divinos prius honores detulerant, pressi malis velut superfluiosa & vana ludibria æstimabant, eum suspirabant à quo solo juvari poterant, in cœlum manus oculosque attollebant, inde medicinam, solatium auxiliumque in doloribus & necessitatibus suis expetebant. Dubitare igitur non possumus, quin natura sibi relicta & permilla proprios sequi motus, recurrat sua sponte ad conditorem suum, nosque ad implorandam ejus omnipotentem misericordiam excitet tacitis quibusdam impulsibus, quos etiam si velimus, cohibere aut dissimulare nequeamus.

§. IV.

Recursus ad Deum semper est necessarius.

Superest nunc ut cogitatione ad nos reflexâ cogitemus attentius hanc singularem naturæ nostræ inclinationem animis nostris inditam ad eum in necessitatibus extremis exquiren-